

FRIHED

Af Carsten Ploug Olsen

Ifølge "Vandrer mod Lyset!" er mørket, det onde, en bindende urkraft eller energiform, der er i stand til at binde tanken og viljen. Heraf følger det relativt simpelt at frihed er det ondes fravær fra såvel tanke som vilje. Eller sagt med andre ord: I samme grad som ens tanke og vilje er rensset for mørke er man fri; den personlige frihed er et mål for i hvor høj grad man har formået at udrense sin personlighed for mørkekomplekser.

Hver gang man lukker mørket ind i sin bevidsthed, dvs. hver gang man synder enten i tanke eller i handling, begrænses ens frihed idet det indstrømmende mørke herved vil binde en del af ens tanke eller vilje.

Da Gud skabte sine første børn, de Ældste og de Yngste, skabte Han dem absolut uden mørkekomplekser, dvs. både de Ældste og de Yngste blev skabt til et liv i total frihed. I lighed hermed skabtes indtil for nylig hver ny menneskeånd uden mørkekomplekser, dvs. fri.

Udover at være skabt til et liv i frihed, er vi imidlertid alle udstyret med en fri vilje til godt eller til ondt, hvilket i realiteten vil sige at vi er skabt med frihed til at begrænse hvor egen frihed. Hermed kan det siges at frihedsbegrebet uddybes, idet vi ikke kun er skabt til det frie liv, men også med mulighed for at ophæve dele af denne gudgivne frihed, eller måske "hele" denne frihed. Vi er med andre ord skabt til selv frit at vælge et liv i lys og frihed, eller et (midlertidigt) liv i mørke og trældom.

Når vi knytter bånd til vore medmennesker kan det ske ved lysets eller ved mørkets metoder eller ved blandinger af disse. Bånd, der knyttes efter lysets metoder vil, efter ovenstående resonnement føre til frihed for dem der har part i disse bånd, dvs. bånd, der knyttes i tillid, kærlighed og med gode forsætter vil føre til frihed for de implicerede parter. Omvendt vil bånd, der knyttes efter mørkets metoder, dvs. via syndige tanker eller handlinger, føre til ufrihed for de implicerede parter, idet en syndig tanke eller handling dels vil binde en del af tanken eller viljen, og dels vil det menneske, der synder have et regnskab at gøre op med den han har syndet imod. Dermed vil den pågældende være mindre frit stillet mht. fremtiden end vedkommende var før den syndige tanke eller handling.

Frihed er altså ikke, som nogle tror, fravær af bånd til andre mennesker, hvilket blot er det vi kalder ensomhed. Derimod er frihed dels åndelig renhed og dels at knytte bånd til andre mennesker via lysets livgivende, frigørende metoder.

Ud fra det ovenstående er det let at se at frihed primært er et individuelt, eksistentielt problem. Alligevel vil jeg også gerne sige lidt om frihed i et samfundsmæssigt perspektiv. Et frit samfund bør ikke tolerere enhver udtrykt tanke eller enhver handling. At skride ind med sanktioner (evt. fængselsstraf, ikke dødsstraf) overfor syndige udtrykte tanker eller syndige handlinger er nødvendigt for at ikke alt skal ende i mørke og kaos. At skride ind med sanktioner ved synd er den eneste måde at bibeholde det frie samfund. Ikke alt bør tolereres! Til at vurdere om en tanke eller en handling har rod i mørket, har vi alle vor sunde fornuft samt vor samvittighed at forlade os på.

Det siger sig selv at det aldrig vil kunne lykkes at skabe det totalt frie samfund her på Jorden. Dertil er her alt for meget mørke og det totalt frie samfund hører lysets verden til. At love som politiker at man vil skabe det totalt frie samfund er således kun pop og fidus og kan ikke realiseres.

Altså: Frihed er det ondes fravær!